

at Enhedslisten har brug for at benytte en hård sprogbrug.

Jeg synes, at det, der er sket i Tvindkoncer-
nen, er grelt nok til at anvende en meget hård
sprogbrug, og det håber jeg også Enhedslisten
har forstået, selv om jeg godt kan se, at vi ikke
bliver enige om, hvorvidt Tvindloven er nød-
vendig for at standse Tvindimperiet. Men det
mener jeg altså den er.

Men jeg fik overhovedet ikke noget svar fra
hr. Bruno Jerup, og det er jeg egentlig lidt ked
af. På grund af hr. Bruno Jerups ordførertale
spurgte jeg, hvor Enhedslisten egentlig mener,
grænsen skal gå for, hvor tæt et samarbejde skole-
r kan have, før man virkelig bryder grund-
princippet i den danske friskoletradition om, at
skolerne skal være frie og uafhængige og reelt
være selvbestemmende og suveræne.

Jeg kunne forstå på hr. Bruno Jerups indlæg,
at der stort set ingen grænser var for, hvor vidt
forgrenet et samarbejde skolerne må have, og
jeg vil gerne spørge, om det er rigtigt forstået, at
Enhedslisten ikke mener, der skal være nogen
grænser. Skal man kunne lave reelle koncernop-
bygninger som dem, vi har set i Tvindimperiet,
uden at der skal være mulighed for at gribe ind
over for det? Jeg synes, det var det indtryk, man
fik ved at høre hr. Bruno Jerups ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Som det fremgår af lovteksten og bemærkning-
erne til L 218 og L 219, er det bl.a. et spørgsmål
om at sikre, at de har selvstændige bestyrelser,
at de har en selvstændig og uafhængig revision,
og at der er mulighed for at kontrollere regnska-
berne og den slags ting. Men det er jo også
områder, hvor ministeriet har mulighed for at
gribe ind, og jeg synes f.eks., det er udmærket at
tage det forslag, fru Anne Baastrup var inde på,
og sige: Hvis det sådan, at man ikke er sikker
på, at revisoren på den pågældende skole er
vederhæftig, bør Undervisningsministeriet have
ret til at udpege en revisor.

Spørgsmålet er: Hvor går grænsen? Jamen
sagen er jo, at grænsen ikke kan fastsættes nøj-
agtigt. Det er selvfølgelig klart, at ministeriet må
vurdere, om en enkelt skole er en selvstændig
skole, og det mener jeg også ministeriet bør
have ret til. Men det skal ske efter nogle kriterier
og nogle retningslinjer, som gælder for alle, og
det betyder også, at hvis man lukker Tvindskole-
r med én begrundelse, men ikke tilsvarende
lukker katolske skoler eller LO-skoler med den

samme begrundelse, holder det ikke vand. Der
skal være lige højt eller lige lavt til loftet; der
skal være lige ret. Det er sådan set det, det
handler om.

Poul Nødgaard (DF):

Undervisningsministerens redegørelse var kry-
stalklar, idet han sagde, at der er tale om en
koncerndannelse, som ikke kan stoppes, uden at
dette lovforslag vedtages, og det må jeg nok
være enig med ham i, men det er altså det, der
er uenighed om, og dér synes jeg bare, at når vi
har en friskolelovgivning i Danmark, der klart
siger, at man ikke kan drive friskoler gennem
koncerner, burde vi alle sammen kunne stå
sammen om at ændre det forhold.

Hvis jeg endelig skulle kritisere en enkelt ting
i lovforslaget, vil jeg sige, at det for mig at se er
lidt udansk, at man kan opretholde tilskuddet
helt frem til den 1. januar 1997, når der er fore-
gået så graverende ting, som tilfældet er.

Dér ved jeg godt, at elevernes situation med
hensyn til deres eksamen, og hvad ved jeg, også
spiller ind, og det kan jeg selvfølgelig også have
en vis sympati for, men det forekommer jo ikke
ret mange andre steder i samfundet, at man kan
foretage sig noget, der klart er ulovligt, og alli-
gevel opretholde sit tilskud et halvt års tid efter,
at ulovligheden er opdaget.

Det har også noget at gøre med alle de penge-
strømme, vi har talt om, og dér må jeg nok sige,
at det også er kritisabelt, at vi i flere år har været
klar over, at disse pengestrømme har flydt, for
det fremgår nærmest direkte af lovforslagets
bemærkninger, hvor der står, at der faktisk har
været problemer med Tvindskolerne og dermed
med Tvindimperiet, næsten lige så længe de har
eksisteret, uden at nogen rigtig har grebet ind
over for det.

Og dér kommer vi så frem til det, som Dansk
Folkparti på tirsdag har et beslutningsforslag
til behandling om, og det er, at vi efterfølgende
er nødt til at finde ud af, hvad det egentlig er,
der er sket, i relation til, hvem der ikke har gjort
hvad og hvornår. Men det skal vi ikke stå og
diskutere i dag; jeg vil bare nævne det, og jeg
håber da også på, at de partier, der nu vil rydde
op i denne sag, også vil rydde op på den måde,
at der bliver placeret et ansvar både hos Rigsre-
visionen og hos de ministre og embedsmænd
osv., der har haft med sagen at gøre, for der må
være noget, der er gået helt galt i denne sag.

Vi har tidligere haft to lovforslag til behand-
ling – jeg tror, det var lovforslag nr. L 218 og 219